

РЕШЕНИЕ

№ 13105

гр. София, 02.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 16.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **2447** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 268 ДОПК.

Делото е образувано по жалба на „Херба Комерс“ ЕАД с[ЕИК] и седалище в [населено място], срещу Решение № ПО -13/09.02.2026г. на директор ТД на НАП – С., с което е оставена без движение жалбата на дружеството по административен ред срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С250022-023-0002865/17.10.2025 г., издадено от Г. Ш., главен публичен изпълнил в Дирекция Събиране при ТД на НАП – С. за наложени предварителни обезпечителни мерки по възложена ревизия на дружеството – запор на МПС, товарен автомобил М., произведен 2017 г. със застрахователна оценка 74 000,00 лв.

В жалбата дружеството се позовава на издаден ревизионен акт № Р-22220225003474-091-0001/19.01.2025 г., с който са определени публични задължения в размер на 6 783,25 лв. общо за главница и лихви, като РА бил обжалван. Претендира, че с издаденото постановление бил нарушен принципът за обективност, позовава се и на допуснато нарушение на чл.195, ал.7 ДОПК - несъответствие на размера на обезпечението с размера на публичното вземане.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., който поддържа жалбата. Счита, че наложената обезпечителна мярка е незаконосъобразна, тъй като видно от А. дружеството няма задължения към държавата. Претендират се направените по делото разноски в т.ч. адвокатско възнаграждение и заплатена държавна такса.

Ответникът - Директор ТД на НАП – С. се представлява от юрк. К., която моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и моли съда остави решението на ответника в сила. Изтъква, че по безспорен начин е установено, че обезпечителната мярка е наложена в хода на висящо ревизионно производство, като обезпечителната мярка е наложена с оглед наличната

обезпечителна нужда в хода на ревизионното производство. Твърди, че към момента е наложена нова обезпечителна мярка, въз основа на издадения РА – обезпечителната мярка е частично вдигната с на основание, че сумата на задължението по РА е по-ниска от размера на наложеното предварително обезпечение с процесния ПНПОМ. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Постановление с изх. № С250022-023-0002865/17.10.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 от ДОПК е издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-гр. С., дирекция „Събиране“, във връзка с постъпило мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-2222025003474-039-001/16.09.2025 г. /л. 23/ от Е. Н. Г., издадено от главен инспектор по приходите, ръководител извършващ ревизия по чл. 19 от ДОПК, възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220225003474-020-001/14.07.2025 г. и срок за извършването ѝ 14.10.2025 г. производството е за установяване на задължения на ревизираното лице за ДДС за периода от 01.05.2023 г. до 30.09.2024 г. Посочено е, че предполагаемият размер на публичното вземане е 60 000 лв. в т.ч. 50 000 лв. – главница и 10 000 лв. – лихва към 16.09.2025 г.

В ПНПОМ е посочено, че дружеството е получило доставки от контрагента „БИЖАКА 2" ЕООД, с обща данъчна основа в размер на 238 987.00 лв. и ДДС в размер на 47 797.40 лв., извършена е насрещна проверка на доставчика „БИЖАКА 2" ЕООД, при която не са представени всички изисквани документи във връзка с фактурираните доставки. Декларирани са получени доставки на диворастващи продукти от доставчиците „КОМАНС СТРОЙ" ЕООД и „СТРОЙ СТИЛ 07 Р" ЕООД поради което не били доказани и последващите облагаеми доставки от страна на „БИЖАКА 2" ЕООД към „ХЕРБА КОМЕРС" ЕАД. След направен анализ на установените факти в хода на ревизионно производство, ревизиращият екип е приел, че не са налице доказателства за доставка на стоки по смисъла на чл.6 от ЗДДС и наличие на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от с. з. На основание чл. 68 ал. 1 т. 1 и чл. 69. ал. 1 т. 1 от ЗДДС за Х. К.“ ЕАД не е налице право на приспадане по данъчен кредит по издадените от „БИЖАКА 2" ЕООД фактури.

На 25.09.2025 г. е отправено Искане на основание чл. 212 от ДОПК с изх. № С250022-008-00029212/25.09.2025 г. /л. 32/ до Застрахователно АД „ОЗК-Застраховане“ за предоставяне на информацията относно застрахователната стойност на товарен автомобил марка М., рег. [рег.номер на МПС] , рама №WDB96300310114695.

С ПНПОМ с изх. № С250022-023-0002865/17.10.2025 г. е наложена следната обезпечителна мярка: заповор товарен автомобил марка М., рег. [рег.номер на МПС] , рама №WDB96300310114695, година на производство - 2017 г., мощност 220kw, със застрахователна оценка - 74 000.00 лв.

Във връзка с издаденото ПНПОМ публичният изпълнител е изпратил и връчил заповорно съобщение на основание чл. 201, ал. 3 от ДОПК /л. 22 по делото/.

На 19.01.2026 г. е издаден РА № Р-22220225003474-091-001/19.01.2026 г. /л. 25/, издаден от М. Ц. Михалски на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Е. Н. Г. – на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. С РА са установени задължения за ДДС в размер на 5843.30 евро и лихви за забава в размер на 939.95 евро, поради непризнато право на данъчен кредит по фактура №208/10.09.2024 г., издадена от „БИЖАКА 2" ЕООД в размер на 11

428.50 лв. и данъчна основа в размер на 57 142,50 лв. за данъчен период 09/2024 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220225003474-092-001/23.12.2025 г. Срещу РД е подадено възражение Р-22220225003474-ВЗР-001-И/15.01.2026 г.

Издаденото ПНПОМ с изх. № С250022-023-0002865/17.10.2025 г. е оспорено по административен ред, като с Решение № ПО-13/09.02.2026 г. същото е потвърдено от директора на ТД на НАП – [населено място] по мотиви аналогични с изложените в постановлението, като наведените от ревизираното лице възражения са приети за неоснователни.

На 05.02.2026 г. е издадено Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на осн. чл. 121, ал. 6 ДОПК с изх. № С260022-139-0000236/05.02.2026 г. /л. 31/, с което е продължено действието на наложените ПНПОМ с изх. № С250022-023-0002865/17.10.2025 г., а именно - запор товарен автомобил марка М., рег. [рег.номер на МПС] , рама №WDB96300310114695, година на производство - 2017 г., мощност 220kw, със застрахователна оценка – 37 835.60 евро.

Пред съда са приети доказателствата по административната преписка. Представен е и Акт за прихващане или възстановяване № П-22220226008688-004-001/12.02.2026 г. /л. 8/. Видно от посочения А., е извършено прихващане по установената дължимо задължение с РА № Р-22220225003474-091-001/19.01.2026 г. за сумата от 3910.82 евро.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и от надлежна страна. С обжалваното по делото решение, издадено на правно основание чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК, е оставена без уважение жалбата на „Херба Комерс“ ЕАД, срещу ПНПОМ № С250022-023-0002865/17.10.2025 г. на главен публичен изпълнител – Г. Ш., издадено на основание чл.121, ал. 1 от ДОПК.

Предвид правното основание, въз основа на което е издадено оспореното решение, то същото подлежи на съдебен контрол, както изрично е предвидено в чл. 268 от същия кодекс.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Относно валидността на акта:

При извършване на служебна проверка на акта съдът констатира, че същият е издаден от компетентен орган в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му, не са допуснати нарушения на процесуалните правила при издаването на същия, поради което обжалваното решение не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Относно процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Безспорно по делото е установено, че по отношение на жалбоподателя „Херба Комерс“ ЕАД е налице едно висящо ревизионно производство. Със ЗВР № Р-22220225003474-020- 001/14.07.2025 г. е възложена ревизия, като е посочено, че очакваният размер на задължението е 60 000 лева. Към датата на издаване на оспореното Решение № ПО -13/09.02.2026 г. на директор ТД на НАП – С. е издаден и РА № Р-22220225003474-091-001/19.01.2026 г. /л. 25/, с който са установени задължения за ДДС в размер на 5843.30 евро и лихви за забава в размер на 939.95 евро. Няма противоречие и по отношение на обстоятелството, че с оспорваното ПНПОМ на основание чл.121, ал. 1 от ДОПК е наложена обезпечителна мярка запор на товарен автомобил марка М., рег. [рег.номер на МПС] , рама №WDB96300310114695, година на производство - 2017 г., мощност 220kw, със застрахователна оценка - 74 000 лв.

По силата на чл. 6, ал. 3 от ЗНАП, териториалните дирекции установяват публичните вземания за данъци, за задължителни осигурителни вноски и други публични вземания, възложени им със закон, както и обезпечават и събират публичните вземания, като в териториалните дирекции

могат да се създават дирекции, отдели и сектори. В чл. 7, ал. 2 от ЗНАП е посочено, че органи на агенцията са и служителите, заемащи длъжност "държавен публичен изпълнител", "главен публичен изпълнител", "старши публичен изпълнител" и "публичен изпълнител". От своя страна, съгласно чл. 167, ал. 1 от ДОПК, публичният изпълнител е орган на принудителното изпълнение и осъществява действията по обезпечаване и принудително изпълнение на публичните вземания по реда на този кодекс. Налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл. 12, ал. 2 т. 1 от ДОПК правомощия на публичния изпълнител. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество и всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона /ДОПК/ процедура, предпоставки, срокове и органи. В чл. 195 от ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания - подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

Съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване на извършване на сделки и действия с имуществото на лицето, в следствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл.121, ал.2 и ал.3 от ДОПК, ПОМ се налагат по реда на чл.195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от кодекса. ПОМ се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки не следва да спират извършваната от ревизираното лице дейност.

В случая тази необходимост е мотивирана с предполагаемия размер на задължението. Тези обстоятелства са мотивирали компетентния орган да приеме, че ще бъде затруднено събирането на публичните вземания поради недостатъчно имущество на ревизираното лице, гарантиращо безпрепятственото им погасяване т.е. налице са визираните в закона фактически основания за налагане на ПОМ. Съответно изводите на публичния изпълнител, че без налагане на предварителни обезпечения съществува възможност при разпореждане от страна на ревизираното лице с негово имущество събирането на установените задължения да се затрудни, е основано на фактите и обстоятелствата, посочени от органа по приходите в искането.

В случая безспорно се установява, че при налагането на запорите публичният изпълнител се е съобразил с разпоредбите на чл. 213 от ДОПК относно имущество, което не подлежи на принудително изпълнение. В Искането за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с изх. № Р-2222025003474-039-001/16.09.2025 г. /л. 23/ е посочено, че дружеството притежава недвижим имот, превозни средства, инвентар и наличните стоки по сч. с-ка стоки са на значително по-големи стойности от ползвания ДК от „Херба Комерс“ ЕАД.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане

предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал. 2 и чл.195, ал. 5 ДОПК. По делото липсват доказателства жалбоподателят да е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, поради което не е налице първата от посочените хипотези на закона, която да обуслови незаконосъобразността на наложената обезпечителна мярка и съответно нейната отмяна. Налице е и предвиденото в специалната разпоредба на чл. 121, ал. 1 от ДОПК изпълнително основание - предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на публичните задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Отправеното от компетентния орган по приходите мотивирано искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки, обвързва компетентния орган по чл. 121, ал.1 от ДОПК с произнасяне по него, но само в рамките на зададените му с искането параметри, както по отношение на субекта, така и относно размера на очакваните публични задължения. В тези рамки и с оглед на данните по преписката, публичният изпълнител е длъжен да прецени дали е налице необходимост от налагане на предварително обезпечение, като при произнасянето си този орган не може да излиза извън обхвата на направеното искане и да налага обезпечение за по-голям размер от очакваните публични задължения. В рамките на дължимата преценка и съобразявайки обстоятелствата по преписката публичният изпълнител е наложил процесната обезпечителна мярка, съответстваща на обезпечителната нужда и ограничена по размер до предполагаемия размер на задълженията съобразно принципа за съразмерност, според който наложеното обезпечение трябва да съответства на размера на публичното задължение, който следва и от императивната разпоредба на чл. 195, ал.7 от ДОПК, приложима и в производството по налагане на предварителни обезпечителни мерки по силата на препращащата норма на чл. 121, ал.1, предл.първо от ДОПК.

В случая към датата на издаване на процесното ПНПОМ – 17.10.2025 г. РА не е бил издаден, а само Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220225003474-020-001/14.07.2025 г. , и Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки от 16.09.2025г., издадено от ревизиращ орган. В Искането е посочено, че предполагаемият размер на публичното вземане е 60 000 лв. в т.ч. 50 000 лв. – главница и 10 000 лв. – лихва към 16.09.2025 г. Видно от данните в искането, същото се основава на данни от приключила проверка и анализирани доставки от конкретни доставчици на оспорвания, които не са представили изисканите им доказателства, при което проверяващите се формирали изводи, че не са представени доказателства за доставки на стоки по смисъла на чл.6, ал.1 ЗДДС, за наличие на данъчно събитие и на икономическа дейност по смисъла на съответните разпоредби. В искането са посочени стойностите на издадените фактури от доставчика Биджака 2 ЕООД – ДДС в размер на 47 797,44. Посочено е, че в момента на искането се извършват допълнителни процесуални действия. Също в искането е посочено, че са установени фактури на стойност 1936,22 лв., по които дружеството не следва да ползва данъчен кредит. Предвид изложеното, то обоснован по смисъла на чл.195, ал. 7 ДОПК е размерът на обезпечението по искането – съответно на конкретни стойности на ДДС по фактури.

Обосновано са наложени и обезпеченията, като е взета предвид застрахователната стойност на МПС на ревизираното лице. На 25.09.2025 г. от ТД НАП С. е отправено Искане на основание чл. 212 от ДОПК с изх. № С250022-008-00029212/25.09.2025 г. /л. 32/ до Застрахователно АД „ОЗК-Застраховане“ за предоставяне на информация относно застрахователната стойност на товарен автомобил марка М., рег. [рег.номер на МПС] , рама №WDB96300310114695, след което е установено, че застрахователната оценка на товарния автомобил е 74 000 лв., поради което не може да се приеме, че е налице нарушение на чл. 195, ал.7 от ДОПК.

Право на публичният изпълнител е да прецени по какъв начин да обезпечи вземането, за да защити в най-голяма степен интересите на държавата, но това при всички случаи следва да става при спазване на законовите изисквания и конкретно на цитираните по-горе норми, което в случая съдът приема, че изпълнено. Видно от Искането за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с изх. № Р-2222025003474-039-001/16.09.2025 г. /л. 23/, органът по приходите е анализирал имущественото състояние на дружеството, като е установено, че същото притежава недвижим имот, превозни средства, инвентар и наличните стоки по сч. с-ка стоки са на значително по-големи стойности от ползвания ДК от „Херба Комерс“ ЕАД.

В случая не може да се приеме, че е налице свръхобезпечение с оглед извършения анализ на имущественото състояние на дружеството. В ПНПОМ е посочено, че дружеството притежава и недвижим имот, превозни средства, инвентар, а наличните стоки по сч. с-ка са на значително по-големи стойности от ползвания ДК. Следователно, публичният изпълнител е направил необходимия анализ и е наложил обезпечителната мярка така, че да не възпрепятства дейността на лицето, доколкото не е налице пречка посоченото превозно средство да бъде използвано и е съобразил разпоредбата на чл. 121, ал. 3 ДОПК. В случай, че наложената мярка действително затруднява дейността на дружеството, то може да се възползва от възможността по чл. 199 от ДОПК да поиска замяна на обезпечителните мерки, както е посочено в оспореното Решение № ПО-13/09.02.2026 г. на директор ТД на НАП – С..

Към датата на постановяване на оспореното Решение № ПО-13/09.02.2026 г. на директор ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата срещу ПНПОМ с изх. № С250022-023-0002865/17.10.2025 г., е бил издаден РА № Р-2222025003474-091-001/19.01.2026 г. /л. 25/, с който са установени задължения за ДДС в размер на 5843.30 евро и лихви за забава в размер на 939.95 евро – сума, която действително е по-малка от предполагаемия размер, посочен в искането на органите по приходите и за която са наложени обезпечения.

Издаването на ревизионния акт и обезпечаването му, касаят различно правно основание – задължението не е предполагаемо, а вече е установено по основание и размер с РА, като наложените с процесното постановление обезпечения имат действие до издаването на ревизионния акт – чл.121, ал.4 ДОПК. По тези съображения, издаването на РА касае последващ етап и ново основание за налагане на обезпечения, нетононими към процесното постановление.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че издаденото ПНПОМ изх. № С250022-023-0002865/17.10.2025 г на главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., потвърдено с Решение № ПО-13/09.02.2026 г. на директора на ТД на НАП – С., е законосъобразно. Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, направеното своевременно искане от ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Т. следва да му се присъди в размер на 200 лв. или превалутирани в евро - 102.26 евро.

Така мотивиран и на основание чл.197, ал.4 от ДОПК, Административен съд – София -град, Първо отделение, 12 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Херба Комерс“ ЕАД с[ЕИК] срещу Решение № ПО-119 от 05.12.2024 г., директора на ТД на НАП- [населено място], с което е оставена без уважение като неоснователна жалба срещу ПНПОМ с изх. № № С240022-023-0003380/18.11.2024 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

ОСЪЖДА „Херба Комерс“ ЕАД с[ЕИК] да заплати по сметката на ТД на НАП – [населено място] сумата в размер на 102.26 евро /сто и два евро и двадесет и шест евроцента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл.197, ал.4 от ДОПК.
Съдия: